

Vihollisen seitsemät kasvot

Seven Faces of the Enemy

Johan Malan, Mossel Bay, South Africa (May 2015)

Ilmestyskirjan kirjeet seitsemälle seurakunnalle keskittyvät tärkeisiin seikkoihin käynnissä olevassa Jumalan valtakunnan ja Saatanan vihamielisen valtakunnan väisessä taistelussa. Kristuksen opetuslasten pitäisi olla tietoisia suuresta taistelusta sielujensa hallinnasta ja ryhtyä tarvittaviin toimiin paholaisen estämiseksi sokaisemasta ja pettävästä heitä hengellisesti. Hän on moraalisesti turmeltuneen ja hengellisesti sekavan maailman omaehtoinen jumala ja päättänyt pitää ihmiset poissa Herrasta Jeesuksesta, joka on maailman todellinen Vapahtaja ja Kuningas (2.Kor. 4:4). Uusia menetelmiä keksitään jatkuvasti pimeyden valtakunnan salaperäisissä syvyyksissä houkuttelemaan ihmisiä pois Herrasta ja Hänen Sanastaan väärin oppien kautta ja siten saamaan heidät kompastumaan hengellisessä elämässään ja lopulta sortumaan hänen valtaansa. Paholainen ja hänen yhteistyökumppaninsa käyttävät myös monenlaisia kovia menetelmiä, kuten väkivaltaa, vainoa ja pelottelua pakottaakseen valtaansa.

Yksin inhimillisen älykkyyden avulla emme pysy pystyssä keskellä ankaria meihin suunnattuja hyökkäyksiä. Jeesus Kristus on kuitenkin seurakunnan pää ja Hän on luvannut, että tuonelan portit eivät voita Hänen seurakuntaansa maan päällä (Mt. 16:18). Hän antaa meille ne armon keinot, jotka palvelevat myös hengellisenä sota-asuna voittaaksemme tässä ympärillämme riehuvassa ankarassa hengellisessä taistelussa ja voidaksemme edetä kohti päämäärää, eli evankeliumin julistamista koko maailmalle. Kaikkien uskovien tavoite pitäisi olla kasvaminen hengellisesti vahvoiksi ja uskonkilvoituksensa päättäminen voittajina (Ef. 6:10; Hepr. 12:1-2).

Seitsemän seurakuntaa ovat tyypillisiä esimerkkejä maailmanlaajuisesta Kristuksen seurakunnasta, mutta paholainen on petoksen mestari ja lähestyy niitä jokaista eri asussa. On tärkeää, että kristityt tunnistavat hänen muuttuvat kasvonsa ja strategiansa, paljastavat hänen pahat työnsä, vastustavat hänen ovelaa taktiikkaansa ja alati pyrkivät kasvamaan Kristuksen tuntemisessa ja armossa, joka yksin voi pukea heidät voimalla korkeudesta olemaan enemmän kuin voittajia. Seitsemässä kirjeessään Kristus kuvaa itseään voimansa ja armollisen väliintulonsa kautta tavoilla, jotka ovat sopivia niihin erityisongelmiin, joita kukin seurakunta kohtaa. Meidän ei koskaan pidä antaa periksi sielujemme vihollisen hyökkäyksille.

Efeso – ”valon enkelin” tunkeutuminen

”Valon enkeli” salaa ovelasti todellisen identiteettinsä hyväuskoisten uhriensa suuressa joukossa.

Eräs strategia, jota paholainen on soveltanut kristillisen seurakunnan perustamisesta saakka, on ollut soluttautuminen seurakuntiin käyttämällä joitakin kätyreistään, jotka teeskentelevät olevansa hartaita ja hurskaita miehiä, jotka ottavat seurakunnan edut sydämelleen. He todistavat

oikeaoppisuutensa vastustamalla epäraamatullisia oppeja ja hylkäämällä vääriä profeettoja, jotka yrittävät tuoda petollisia opetuksia. Kuitenkin huolimatta hurskaasta käytöksestään tämä uusi pastorien rotu vaikenee kristillisen uskon ytimeä, joka on uudestisyntyminen Kristuksen sovituskuoleman nojalla. Hyvin hienovaraisella ja huomaamattomalla tavalla he korvaavat elämän antavan kohtaamisen Kristuksen kanssa seurakunnallisilla rituaaleilla siten tarjoten täyden seurakunnan jäsenyyden kasteen, uskontunnustuksen ja konfirmaation kautta. Hengen hedelmän puuttumisesta huolehditaan edistämällä inhimillisesti seurakunnan alaisuudessa kehiteltyjä hyviä töitä, joita ei välttämättä tehdä Pyhän Hengen ohjauksessa.

Tällä tavalla Kristuksen rakkaus, jota koettiin aiemmin evankelisessa seurakunnassa, on sittemmin korvattu rakkaudella seurakuntaan ja myös sen hyvin suosittuihin pastoreihin, jotka saarnaavat niin kaunopuheisesti ja tuomitsematta, että heidän palvelutyönsä vetoaa lihallisten uskovien uuteen sukupolveen. Tällaiset seurakunnat pysyvät yleensä aktiivisina ja vetävät runsaasti uusia jäseniä, mutta mitä Kristus sanoo tästä ”uudesta rakkaudesta,” joka motivoi jäseniä palvelemaan vain seurakuntaa? Hän ei todellakaan ole vaikutettu heidän ulkoisesta teeskentelystä ja omistautumisestaan seurakunnalle, joka ei tuota muuta, kuin kuolleita tekoja, jotka nousevat uudestisyntymättömästä sydäimestä: *”Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut ja tee parannus ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.”* (Ilm. 2:4-5).

Pastorit, jotka tuovat tämän muutoksen Hengen hallitsemasta palvonnasta ihmisen hallitsemaan lihan uskontoon, ovat petkuttajia, jotka vain teeskentelevät olevinaan todellisia uskovia: *”Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi. Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen”* (2.Kor. 11:13-15). Paavali varoitti Efeson nuorta seurakuntaa, että ”valon enkelin” seuraaja nousee heidän omasta keskuudestaan ja onnistuu pettämään jäsenten enemmistön: *”Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa”* (Apt. 20:29-30). Niistä, jotka suostuvat heidän opetuksiinsa, tulee enemmän ihmisten, kuin Kristuksen seuraajia.

”Valon enkeli” ja hänen väärät profeettansa julistavat usein eri kristillisiä hyveitä pitääkseen ihmiset tyytyväisinä ja luottavaisina, mutta he eivät milloinkaan korosta synnin vaaraa, Kristuksen sovittavaa kuolemaa, Hänen ylösnousemustaan eikä sitä tosiasiaa, että Hän on elävä todellisuus Pyhä Hengen meissä asumisen kautta. Sellaisille petetyille uskoville seurakunta on jumalallisen armon ainoa automaatti, mikä selittää sen, että seurakunnasta ennemmin kuin Kristuksesta, tulee ihmisten ensimmäinen rakkaus. Johannes muistuttaa meitä, että Jeesus Kristus rakastaa meitä ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä” (Ilm. 1:5). Hän on ensimmäinen rakkautemme ja Hänen palvelemisensa muodostaa ne ”ensimmäiset teot,” joita meidän kristittyinä pitäisi tehdä. Efesolaisten uusi sukupolvi kuitenkin jätti ensimmäisen rakkautensa, kuten myös ensimmäiset tekonsa, jotka virtasivat Jumalan agape -rakkaudesta. He rakastivat ensisijaisesti seurakuntaa ja myös väsymättä työskentelivät sen hyväksi. Näitä jäseniä kutsutaan tekemään parannus petollisista näkemyksistään palaamalla ensimmäiseen rakkauteensa ja tekemään niitä ensimmäisiä tekoja.

Seurakunnan historian lähes 2000 vuoden aikana on ollut monia evankelisia seurakuntia, jotka aloittivat hyvin, mutta sittemmin kadottivat luonteensa ja taantuivat kuolleeseen muotojumalaisuuteen. On ilmeistä, että näissä tapauksissa vanhimmat eivät riittävästi valvoneet saarnaamisen opillista luonnetta varmistaakseen, että ristin evankeliumi säilyy keskeisenä. (Apt. 20:27-28). Näin tehtiin tilaa vihollisen petollisten opetusten vahvistamiselle, mikä edisti elotonta muotojumalaisuutta. Uudet jäsenet tutustuivat seurakuntaan, sen rituaaleihin ja oppeihin, mutta eivät todella tutustuneet Vapahtajaan.

Smyrna – väkivaltainen yhteenotto ihmisten murhaajan kanssa

Perkele kulkee kuin kiljuva leijona, etsien kenet voi niellä.

Saatana paljastaa usein todellisen luontonsa murhaajana ja se tulee esiin, kun hän yllyttää seuraajiaan tappamaan umpimähkäisesti. Hänellä oli erityinen tarkoitus tappaa lihaksi tullut Jeesus Hänen ensimmäisen tulemuksensa aikana. Saatana käytti hengellisesti petettyjä Israelin uskonnollisia johtajia vainoamaan ja lopulta teloittamaan Jeesuksen hylättyään Hänen väitteensä, että Hän on luvattu Messias. Jeesus tiesi oikein hyvin, kuka oli tämän kampanjan takana Hänen tappamiseksi ja sanoi vastustajilleen: *”Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti”* (Joh. 8:44). Paholaisen väkivaltainen luonto ei ole muuttunut ja Jeesuksen ristiinnaulitsemisen jälkeen hän käynnisti suunnitelmansa tappaa kaikki opetuslapset ja hävittää kristillinen seurakunta.

Kaikki, paitsi yksi Kristuksen opetuslapsista, kuolivat marttyyreina uskonsa tähden – apostoli Johanneksen ollessa ainoa poikkeus – ja marttyyrius oli myös monien kristittyjen kohtalo koko Rooman valtakunnan ajan. Tämä pakanallinen imperiumi vainosi ja teloi kristittyjä, koska he uskoivat ”toiseen kuninkaaseen” ja koska he kieltäytyivät palvomasta keisaria. Kuitenkin lopullinen pahuuden lietsoja oli paholainen ja siksi Jeesus vahvisti ja rohkaisi uskovia yhdessä näistä vainotuista seurakunnista hyväksymään kohtalonsa ja jatkamaan paholaisen vastustamista jopa kuolemaan asti: *”Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun”* (Ilm. 2:10).

Kymmenen päivää veristä vainoa viittaa todennäköisesti kristittyjen vainoon kymmenen peräkkäisen Rooman keisarin hallinnon aikana – Nerosta AD 64 aina Diokletianukseen AD 305. Rooman valtakunnan hajoamisen jälkeen pitkä evankelisten kristittyjen, jotka eivät tunnustaneet paavin auktoriteettia, vainoamisen ja tappamisen jakso käynnistettiin roomalaiskatolisen kirkon toimesta. Pimeällä keskiajalla lukemattomat kristityt kärsivät marttyyrikuoleman. Tätä pahaa käytäntöä jatkoivat myöhemmin eri pakanalliset kansakunnat, kommunistiset valtiot, kuten myös ääri-islamilaisten hallitukset ja terroristiryhmät. Tulevana ahdistuksen aikana kristittyjen vaino tulee leimahtamaan ennennäkemättömäksi. Johannes sanoo Antikristuksesta: *”Ja sille annettiin valta käydä sota pyhiä vastaan ja voittaa heidät ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot”* (Ilm. 13:7). Monet marttyyreista seisovat lujina kristillisessä todistuksessaan ja kieltäytyvät kumartamasta tätä diktaattoria, vaikka se merkitsee kuolemista Kristuksen tähden (Ilm. 12:11). Taivaassa he pyytävät Kristusta kostamaan heidän verensä Antikristukselle ja hänen murhanhimoisille joukoilleen maan päällä (Ilm. 6:9-11).

Viitaten tähän täysimittaiseen sotaan Pietari sanoo: *”Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä. Vastustakaa häntä lujina uskossa”* (1.Piet. 5:8-9). Saatanan vihamielisyys ei tunne rajoja, koska murhaajana hänen tarkoituksensa oli aina

tappaa ihmisiä. Vallankumousten, terrorismin ja sotien lietsonta (myös vakavasta hengellisestä petoksesta nousevien uskonnon motivoimien); kiihotus tehdä väkivaltaisia tekoja, kuten pahoinpitely, kidutus, rikollisuus ja salaliitot eri eturyhmiä vastaan, kuten myös yllytys tehdä itsemurha, ovat kaikki paholaisen käyttämiä ilmentämään hänen julmuuttaan ja murhanhimoisia tapojaan. Hänellä ei ole rajatonta valtaa ihmisiin, mutta on miljoonia yksilöitä, kuten myös eri pakanallisia kansakuntia, jotka alttiisti liittyvät hänen valtakuntansa käytäntöihin. He haluavat käyttää väkivaltaa ja muita alhaisia menetelmiä edistämään pahoja tavoitteitaan ja se tarjoaa paholaiselle laajan tukialueen käydä sotiaan, orjuuttaa ihmisiä, pakottaa heitä alistumaan ja tappaa heitä. On selvää, että kristityt ovat usein kohteita kiljuvalle leijonalle, joka vain etsii kenet voisi niellä.

Sanoma vainotuille kristityille on, että heidän ei pitäisi pelätä niitä, jotka voivat tappaa heidän ruumiinsa, vaan ei sieluaan (Mt. 10:28). Luota Häneen, joka oli kuollut, mutta elää aina ja iankaikkisesti (Ilm. 1:18). Kuolemansa kautta Jeesus voitti ja kukisti "sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen" (Hepr. 2:14). Kristuksessa meillä on iankaikkinen elämä ja siksi toisella kuolemalla ei ole valtaa todellisiin uskoviin (Ilm. 20:6).

Pergamo – alistuminen pahalle maailmanvaltiaalle, joka sanoo olevansa tämän ajan jumala

Paholainen on tämän ajan pimeyden hallitsija, joka etsii universaalia palvontaa.

Koko seurakuntadispensaation ajan olemme mukana hengellisessä sodassa, jota käydään eri rintamilla: *"Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä"* (Ef. 6:12-13). Lusifer heitettiin ulos taivaasta, jossa tuli niin ylpeäksi, että yritti korottaa itsensä Jumalan yläpuolelle. Jesaja sanoo:

"Kuinka olet taivaalta pudonnut, sinä kointähti, aamuruskon poika! Kuinka olet maahan syösty, sinä kansojen kukistaja! Sinä sanoit sydämässäsi: 'Minä nousen taivaaseen, korkeammalle Jumalan tähtiä minä istuimeni korotan ... Minä nousen pilvien kukkuloille, teen itseni Korkeimman vertaiseksi.' Mutta sinut heitettiin alas tuonelaan, pohjimmaiseen hautaan" (Jes. 14:12-15). Kuitenkin ennen viimeistä tuomiotaan hän jatkaa haastaen Jumalan ylivaltiuden ja hyökäten Jumalan valtakunnan etuja vastaan, mutta hänen loppunsa lähestyy nopeasti.

Alhaalla maan päällä Lusifer teki kaikkensa vahvistaakseen itsensä jumalana näkynään olla yleisesti kansojen palvelema ja palvoma. Kaikki väärät uskonnot virtasivat hänestä pukeutuneina epäjumalien palvonnan, esi-isien palvonnan ja taikavoimien harjoittamisen erilaisiin muotoihin.

Pakanauskonnot ovat tietämättömiä siitä, että ne tosiasiasa palvelevat paholaista. Paavali vahvistaa tämän paholaisen palvonnan epäsuoran tavan: ”Mitä siis sanon? Ettäkö epäjumalanuhri on jotakin, tai että epäjumala on jotakin? Ei, vaan että, mitä pakanat uhraavat, sen he uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle” (1.Kor. 10:19-20). Jokainen näihin uhreihin ja juhliin osallistuva pitää yhteyttä riivaajiin, jotka ovat langenneita enkeleitä, jotka heitettiin ulos taivaasta yhdessä Lusiferin kanssa ja ovat hänen palvelijoitaan.

Joskus paholainen muuttaa strategiansa kristittyjen vainoamisesta heidän pettämiseensä tekemään kompromissi ei-kristillisten uskontojen kanssa ja liittymään niihin kaikkien uskontojen universaalisen jumalan palvonnessa. Hän tietää varsin hyvin, että jos he tekevät sen, he kieltävät todellisen Jumalan ja sitoutuvat palvelemaan vierasta jumalaa. Paavali sanoo, että tämän ajan jumala (paholainen) on sokaissut ihmisten mielet niin, etteivät he ymmärrä, että Jeesus on maailman Vapahtaja (2.Kor. 4:4). Uskontojenvälisiä liittoja on tuon tuostakin esiintynyt kautta koko seurakunta-ajan.

Rooman valtakunnassa keisari Konstantinus lakkautti kristittyjen vainoamisen ja toi intensiivisen vuorovaikutuksen ajan kristinuskon ja pakanauskontojen välille, mikä sai aikaan synkretismin prosessin, jossa seurakunta omaksui ja kristillisesti pakanallisia juhlia. Niihin kuului juhla aurinkojumalan (*Sol Invictus*– voittamaton Aurinko) kunniaksi 25. päivä joulukuuta, joka myöhemmin tuli vahvistetuksi Joulun viettämisenä. Alkuperäisten pakanallisten juhlien tärkeimpiä piirteitä oli yletön syöminen ja juominen, sekä lahjojen antaminen toisilleen ilmaisemaan ihmisten iloa siitä, että pohjoisella pallonpuoliskolla aurinko alkoi taas palata tuomaan uutta kesää keskellä talvea. Toinen vääristymä liittyy pääsiäiseen (engl. Easter), sanaan, joka tulee germaanisesta sanasta *Ostara* tai *Eostre*, jota vietettiin pakanallisena juhlena kevään jumalattaren kunniaksi käyttäen sellaisia symboleja, kuin pääsiäismunat ja puput. Raamatullinen pääsiäisjuhla (engl. Passover) käyttää muita symboleja ja toteutui Kristuksen kuolemassa ja ylösnousemuksessa, mikä valaa uutta elämää uskovien sydämiin.

Pergamo oli paha maailmankaupunki, jota Jeesus kuvailee Saatanan valtaistuimena ja asuinpaikkana (Ilm. 2:13). Monessa mielessä seurakunta hyväksyi saatanallisia instituutioita ja jopa osallistui pakanallisiin juhliin siten tehden kompromisseja pakanoiden kanssa ja avoimesti ja häpeilemättä pitäen kiinni ”*Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua*” (Ilm. 2:14). He hyväksyivät kutsun osallistua uskontojenvälisiin kokouksiin ja seremonioihin.

Kristus muistuttaa seurakuntaa, että huolimatta paholaisen suuresta vaikutusvallasta pelastumattomaan maailmaan, Hän (Jeesus) on Jumalan Poika, jolla on kaksiteräinen miekka, joka symboloi maailmankaikkeuden korkeinta auktoriteettia. Kun Hän palaa, se tapahtuu kuningasten Kuninkaana ja herrojen Herrana ja silloin Hän sotii luopioita ja pelastumattomia kapinallisia vastaan suunsa miekalla. Salainen manna, jolla Hän ruokkii opetuslapsiaan, viittaa aitoon evankeliumiin, jota ei aina helposti löydy maailmasta, joka on täynnä eksytettyjä seurakuntia ja petollista kristillistä kirjallisuutta. Kristus lupasi palata takaisin pian ja silloin kaikki väärät opit paljastetaan ja juuritaan pois. Jumala sanoo, ”*Ja sinä päivänä minä hävitän epäjumalain nimet maasta ... , eikä niitä enää muisteta*” (Sak. 13:2). Saatana ja hänen pahat henkensä vangitaan syvyyden kuiluun (Ilm. 20:2-3).

Tyatira: periksiantaminen kansojen pettäjälle ja hänen monille väärille profeetoilleen

Saatana ja hänen väärät profeettansa ovat vahvistaneet asemansa kaikkialla maailmassa.

Paholainen on kansojen pettäjä ja tarkoituksensa saavuttamiseksi käyttää suurta määrää väärä profeettoja ja väärä opettajia. Tyatiran seurakunnasta tuli niin liberaali, ekumeeninen ja petetty, että se salli väärän profetissan pettää suuria määriä kristittyjä. *"Mutta se minulla on sinua vastaan, että sinä suvaitset tuota naista, lisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää minun palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua"* (Ilm. 2:20).

Sen lisäksi, että levittävät uskontojenvälistä petosta, ei ole ainuttakaan raamatullista oppia, jota väärät profeetat eivät kiellä, vääristä ja tulkitse väärin – varsinkin oppeja kristologiasta ja sovituksista. Pietari sanoo: *"Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon. Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi. ... Sillä he puhuvat pöyhkeitä turhuuden sanoja ja viekoittelevat lihan himoissa irstauksilla niitä, jotka tuskin ovat päässeet eksyksissä vaeltavia pakoon ja lupaavat heille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia; sillä kenen voittama joku on, sen orja hän on"* (2.Piet. 2:1-2, 18-19).

Tyatiran kaltaisten petettyjen seurakuntien jäseniä varoitetaan, että elleivät tee parannusta luopumuksestaan, he jäävät tempauksesta ja heidät luovutetaan paholaisen väärälle kristukselle, joka edelleen pettää ja vainoaa heitä ahdistuksen aikana (Ilm. 2:22).

Kristus on se tosi Profeetta, jonka silmät ovat kuin tulenliekki ja jalat kuin ahjossa hehkuva kiiltävä vaski. Mikään ei ole kätkeytä Hänen silmiltään ja Hän tietää kaiken. Hänellä on ratkaisu jokaiseen ongelmaan, sillä Hän on käynyt läpi Jumalan tuomioiden tulen ihmiskunnan syntien tähden ja voi vapauttaa meidät Jumalan vihasta. Voittajat tulevat hallitsemaan Kristuksen kanssa Hänen valtakunnassaan, kun väärin profeettojen väliaikainen valtakunta – joka kulminoituu Antikristuksen ja hänen universaalisen väärän profeettansa 7-vuotisessa valtakunnassa – hävitetään (Ilm. 19:19-20).

Voittajille annetaan ihana lupaus: *"Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan, niinkuin ne sanovat, saatanan syvyyksiä, minä sanon: en minä pane teidän päällenne muuta kuormaa; pitäkää vain, mitä teillä on, siihen asti kuin minä tulen. Ja joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani vaarin, sille minä annan vallan hallita ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla ja minä annan hänelle kointähden. Jolla on korva, se kuulkuon, mitä Henki seurakunnille sanoo"* (Ilm. 2:24-29). Voittajat tulevat hallitsemaan Kristuksen kanssa Hänen valtakunnassaan ja siksi heillä jo onkin Kointähti sydämessään (vrt. Ilm. 22:16) – joka itse on lupaus uudesta päivästä, joka pian koittaa tälle pimeälle maailmalle.

Sarde – kuoleman enkelin tappava vaikutus

Kuoleman enkeli on onnistunut ryöstämään monilta seurakunnilta todellisen elämän.

Saatana on tyhjen lupauksen, valheellisen teeskentelyn ja petollisten oppien mestari ja se tekee hänestä kuoleman enkelin miljoonille ihmisille kaikista uskonnoista, koska hänellä on vain yksi päämäärä ja se on korjata satoa kadotukseen.

Hän ei kuitenkaan paljasta petetyille heidän kulkemansa tien lopullista päämäärää, vaan sensijaan saa heidät luulemaan kaiken olevan hyvin: *"Miehen mielestä on oikea monikin tie, joka lopulta on kuoleman tie"* (Snl. 16:25). Tämä on se tie, jolla Saatana johdattaa uhrejaan – ei suinkaan iankaikkiseen elämään, kuten lupaa, vaan iankaikkiseen kuolemaan. Kristillisissä yhteisöissä paholainen edistää kristillisten seurakuntien syntymistä, joissa kaikenlaisille synneille ja lihallisille himoille annetaan vapaat kädet, mutta joissa ihmiset edelleen ulospäin näyttävät olevan kristittyjä luullen olevansa matkalla taivaaseen. Selvästikin Paavali kuvailee tällaista seurakuntaa ja neuvoo kristittyjä pakenemaan siitä:

"Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkaudettomia, epäsopuisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä, pettureita, väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia; heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Senkaltaisia karta" (2.Tim. 3:1-5).

Selvästikin kuoleman enkeli toimii tässä! Herra Jeesus sanoo tämänluontoiselle Sardeen seurakunnalle: *"Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut"* (Ilm. 3:1). Kristityltä näyttäminen seurakunnan jäsenyyden perusteella voi olla hyvin petollista. Tässä tapauksessa pelkkä muotojumalisuus on hyvin yleistä, koska jäsenten enemmistön keskuudessa ei ole näyttöä Pyhän Hengen synnistä vakuuttavasta työstä eikä hengellisestä uudestisyntymisestä – ja kaikkein vähiten uskovista, jotka ovat täynnä Pyhää Henkeä ja myös vaeltavat Hengessä.

Jeesus Kristus muistuttaa tätä seurakuntaa Sardeessa – ja jokaista samanlaista seurakuntaa kaikkialla – että Hänellä on seitsemän Jumalan Henkeä (Pyhän Hengen täyteys) ja vain Hän voi herättää hukkuvia syntisiä ja antaa heille iankaikkisen elämän. Voittajat puetaan valkeisiin vaatteisiin eikä heidän nimiään koskaan pyyhitä elämän kirjasta. Mitä tulee kuolleisiin seurakunnan jäseniin, niin on rohkeaa pitää itsestään selvänä, että heidän nimensä ovat elämän kirjassa vain, koska kuuluivat seurakuntaan. Kansojen pettäjä saa heidät tekemään sellaisen johtopäätöksen, mutta tulee päivä, jolloin he katuivat katkerasti, että ovat koskaan kuunnelleet häntä ja hänen paikallista edustajaansa (hengellisesti kuollutta seurakuntapastoria), kun eivät ole taipuneet Pyhän Hengen ohjaukseen ja tuomioon.

Filadelfia – väärän kristuksen ja hänen väärän evankeliuminsa vastustamista

Väärä kristus ja hänen väärä evankeliuminsa voivat olla hyvin suosittuja monien keskuudessa, mutta loputulos on kohtalokas

Jeesus Kristus kiittää Filadelfian seurakuntaa pysymisestä uskollisena Hänelle ja Hänen Sanalleen huolimatta korkeasta hinnasta, joka heidän oli maksettava yhteiskunnallisena hylkäämisenä ja riittävän taloudellisen tuen puuttumisena: *”... tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt”* (Ilm. 3:8). Jo ensimmäisellä vuosisadalla jKr. paholainen toimi jo aktiivisesti edistääkseen väärää esityksiä Jeesuksesta siten sokaisten ihmiset hengellisesti ja valmistaen heitä hyväksymään saatanallisen uuden maailmanjärjestyksen väärän kristuksen tulemaan viimeisinä päivinä. Paavali sanoi yhdelle tuon ajan suurista seurakunnista: *”Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen. Mutta minä pelkään, että niinkuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan. Sillä jos joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta kuin sitä, jota me olemme saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen, kuin minkä olette saaneet, tai toisen evankeliumin, kuin minkä olette vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte”* (2.Kor. 11:2-4). Tämä ei ole mitään muuta, kuin saatanallista petosta, jota julistetaan (toisen) Jeesuksen nimessä.

Pieni Filadelfian seurakunta vastusti vakavaa petoksen muotoa, joka oli laajalti vallitseva seurakuntadispensaation alkuvaiheiden jälkeen. Hengellisen erottamisen puute jatkui kautta aikojen ja on lopulta johtava paholaisen väärän kristuksen yleiseen hyväksymiseen: *”Ja minä näin yhden sen päistä olevan ikäänkuin kuoliaaksi haavoitetun, mutta sen kuolinhaava parantui. Ja koko maa seurasi ihmetellen petoa. Ja he kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sanoen: ”Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?”* (Ilm. 13:3-4).

Ne, jotka palvovat väärää kristusta, palvovat myös tämän ajan väärää jumalaa – s.o. kaikkien uskontojen universaalista jumalaa, paholaista (vrt. 2.Kor. 4:4). Myös Johannes paljastaa kirjeessään tämän petoksen muodon: *”Kuka on valhetteliija, ellei se, joka kieltää sen, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, se, joka kieltää Isän ja Pojan”* (1.Joh. 2:22).

Kristus on elävä Jumalan Poika, joka on pyhä ja totinen. Vain Hän voi avata ja sulkea ovia. Hän on enemmän kuin kykenevä voimaannuttamaan paljelijansa vastustamaan paholaisen juonia. Jos he kestävästi vastustavat tämän ajan väärää jumalaa hyljäten hänet ja varsinkin hänen väärän kristuksensa hengen, niin he pääsevät pakoon tulevaa ahdistusta, eivätkä tule olemaan Antikristuksen alamaisten joukossa.

”Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat” (Ilm. 3:10). Kun Kristus palaa maan päälle Kuninkaana, he tulevat hallitsemaan Hänen kanssaan Hänen valtakunnassaan.

– Laodikea – Mammonan, rikkauden jumalan, vallassa

Paha Mammona ”ostaa” miljoonien ihmisten sielut ja saa heidät ylpeinä iloitsemaan omista hyveistään ja kyvyistään.

Ylpeyden, ylimielisyyden ja itseluottamuksen henki vallitsi Laodikean seurakunnassa. He olivat täynnä itseään ja iloitsivat ylpeinä omasta erinomaisuudestaan. Se oli humanismia äärimmäisimmässä muodossaan ja me tiedämme sen, että paholainen istuu langenneen ihmisen sydämen valtaistuimella. Heidän asenteensa ja elämäntapansa oli Herrasta niin vastenmielinen, että Hän irtisanoutui heistä täydellisesti: *”Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston”* (Ilm. 3:16-17). Hälyttävä tilanne vallitsee tässä seurakunnassa. Tuloksena humanistisesta suuntautuneisuudestaan heillä on uskonnosta vain horisontaalinen näkemys, joka perustuu heidän olemassaolonsa yhteiskunnallistaloudellisiin puoliin. Vertikaalinen ihmisen ja Jumalan välinen suhde ei käytännössä saa mitään huomiota, koska itseensä luottavasta ihmisestä (varsinkin nykyisin) on tullut oma jumalansa ja siksi oman kohtalonsa mestari.

Filosofia, jonka nämä varakkaat ihmiset ovat omaksuneet, on yhteensopimaton kristinuskon kanssa, koska he ovat rahajumalan – paholaisen – palvelijoita. Jeesus sanoi: *”Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa”* (Mt. 6:24).

Mammona voi olla tämän langenneen maailman jumala, mutta hän on lyöty vihollinen, joka pian riisutaan kaikesta vallasta ja vaikutuksesta, jonka hän onnistui saamaan miljooniin petettyihin ihmisiin. Jeesus Kristus on *”Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku”* (Ilm. 3:14).

”Amenena” (suomeksi totisesti) Hän on Jumalan luomakunnan lopullinen auktoriteetti, joka on enemmän kuin kykenevä toteuttamaan meille kaikki Jumalan lupaukset: *”Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä ”on”; sentähden tulee hänen kauttaan myös niiden ”amen”, Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme”* (2.Kor. 1:20). Jos seuraat Häntä kestävästi ja saat voiton vihollisesta Hänen nimessään, olet hallitseva Hänen kanssaan Hänen valtakunnassaan: *”Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa”* (Ilm. 3:21).

Oletko sinä yksi voittajista, joita Paha ei ole eksyttänyt joillakin niistä monista valeasuista, joissa hän lähestyy, pettää, vallitsee ja lopulta tuhoaa ihmisiä? Jeesus sanoo sellaisista ihmisistä: *”Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen...”* (Ilm. 3:12). Kristittyinä olemme Kristuksen nimen kantajia. Voivatko ihmiset nähdä elämästäsi, asenteistasi ja käytöksestäsi, että todella kuulut Hänelle ja palvelet Häntä koko sydämeistäsi? Ja jos, niin jatka kestävästi loppuun. Jos eivät, niin tee parannus, kun sinulle vielä tällä myöhäisellä hetkellä tarjotaan siihen tilaisuus.